

Такий я ніжний, такий тривожний

Володимир Сосюра

Такий я ніжний, такий тривожний,
моя осіння земля.
Навколо вітер переможний
реве й гуля...

І хвилі моря, далекі й близькі,
мені шумлять.
Там стелить сонце останнім блиском
кривавий шлях.

Криваві пальці тремтять... О зоре,
постій, не йди!
Але шумує далеке море,
і мла... і дим...

Такий я ніжний, такий тривожний,
мов осіння земля.
Навколо вітер переможний
реве й гуля.